

СҮЗЛЕК

Шартлы кыскартмалар:

Ачыл. – Ачылыш

Евр. – Еврейлөргө хат

Көл. – Паулдан көллөсөйлөлөргө хат

1 Кор. – Паулдан көринтлөлөргө беренче хат

Лук – Лук баян иткэн Яхшы хэбөр

Марк – Марк баян иткэн Яхшы хэбөр

Мат. – Маттай баян иткэн Яхшы хэбөр

2 Пет. – Петердөн икенче хат

Рас. – Рәсүлләрнең эшләрә

Рим. – Паулдан римлыларга хат

1 Тим. – Паулдан Тимутегә беренче хат

2 Тим. – Паулдан Тимутегә икенче хат

Яхъя – Яхъя баян иткэн Яхшы хэбөр

Яһүд. – Яһүдтән хат

гр. – грек телендә

к. – карагыз

М. т. к. – Мәсих туганга кадәр (Безнең эрага кадәр)

М. т. с. – Мәсих туганнан соң (Безнең эрада)

яһ. – яһүд телендә

Еллар якынча бирелә.

АДӘМ УЛЫ – Арамей телендә бу сүзтезмә «кеше» дигәнне аңлата. Иске Гәһеднең «Данил» китабы, 7:13–14 нче аятыләрдә шушы ук сүз илаһи Затка карата кулланыла. Инжил китабыннан билгеле булганча, Гайсә Мәсих Үзен Адәм Улы дип атый. Шушы исем белән аталуы Аның бер үк вакытта кеше һәм илаһи зат булуын күрсәтә (*Марк 8:31; Рәс. 7:55–56*).

АКЛАУ – Грек сүзенең туры мәгънәсе: «гаепсез дип белдерү». Инжилдәге мәгънәсе: Аллаһы Тәгалә кешенең гөнаһларын кичерә, кешене гаепсез дип белдерә һәм кешене Үзе алдында

хак саний. Аллаһы Тәгалә бары тик кешенә Гайсә Мәсихкә иман китерүе аркылы гына аклый (*Рим. 3:28*). к. **Тәкәвәлык, Хаклык**

АЛЛАҖЫ (яһ. *Эл, Элоһим*) – Бердәнбер, Кодрәтле, бар нәрсәне Барлыкка китерүче һәм бар нәрсәне хөкем итәчәк бердәнбер Хаким.

АЛЛАҖЫ БӘРӘНЕ – Тәүратта күрсәтелгәнчә, Муса кануны буенча, гөнаһлары кичерелсен өчен, һәр кеше корбан итеп бәрән китерергә тиеш булган. Гайсә Мәсих «Аллаһы Бәрәне» дип атала, чөнки Ул һәр кешенә гөнаһлары өчен Аллаһы китергән корбан Бәрәне (*Яхъя 1:29; Ачыл. 5*).

АЛЛАҖЫГА ТАБА БОРЫЛУ – Кылган гөнаһлар өчен тәүбә итеп, Аллаһыны тыңламаучанлыкны һәм гөнаһлы тормышны калдырып, Аллаһы юлына басу. к. **Тәүбә итү**

АЛЛАҖЫ ЙОРТЫ – Корбан китерү һәм гыйбадәт кылу өчен Аллаһы Үзе күрсәткән үрнәк буенча төзелгән бина.

Аллаһы Йортының корбан китерү урыны урнашкан жиргә руханилар гына керә алганнар. Аллаһы Йортының ишегаллары эченә урнашкан бина ике бүлмәдән: Изге урыннан һәм Иң изге урыннан торган. Иң изге урынга баш рухани гына, елга бер тапкыр, махсус гыйбадәт хезмәте башкару өчен керә алган. Бу бүлмә Изге урыннан зур пәрдә белән бүлеп куелган булган (*Мат. 27:51*).

Гайсә Мәсих алдан күреп әйткәнчә, М. т. с. беренче гасырда Аллаһы Йорты римлылар тарафыннан бөтен килеш жиимерелгән.

АЛЛАҖЫ ПАТШАЛЫГЫ – Аллаһының бу дөньяда да, киләчәк дөньяда да кешеләр һәм бөтен нәрсә өстеннән хакимлек итүе, кешеләрнең Аллаһы Тәгаләнең ихтыярына, хакимлегенә буйсынып яшәве. Гайсә Мәсих Аллаһы Патшалыгы турында күп әйрәткән.

АРАМЕЙ ТЕЛЕ – Борынгы яһүд һәм гарәп телләренә кардәш тел. Гайсә Мәсих жирдә яшәгән чорда яһүдләр, нигездә, арамей телендә сөйләшкәннәр.

АТА (Аллаһыга карата) – Гайсә Мәсих Аллаһыны «Ата» дип атый, шуның белән Аллаһының Үз халкына, Үзенә иман итүчеләргә карата булган мөнәсәбәтен – Ата белән балалары арасындагы мөнәсәбәтне ачык итеп күрсәтә. Гайсә Мәсихкә

иман китергән кеше Аллаһы белән шундый мөнәсәбәткә керә һәм шуна күрә Аллаһыны «Атам» дип атый ала.

ӘГРИП (Әгрип II) – Һируд Әгрип I нең улы (к. *Һируд*). Ул Фалыстын жиренең кайбер өлешләре өстеннән М. т. с. яқынча 53–93 нче елларда идарә иткән (*Рәс. 25:13–26*).

БАБЫЛ – Иске Гаһед чорында Бабыл империясе Исраил халкының явыз дошманы булган. Инжил китабында читләтеп әйтелгәндә «Бабыл» сүзе иблис патшалыгын аңлата.

БАГАЛ – Борынгы Кәнган кешеләре табынган илаһ (*Рим. 11:4*).

БЕРДӘМЛЕК – (гр. *эκκlesia*) Бу сүз Инжилдә ике мәгънәдә кулланыла: 1) Гайсә Мәсихкә иман итүчеләрнең бер урындагы жәмгыяте, жылышы; 2) жир йөзөндә яшәүче барлык мәсихчеләр (Гайсә Мәсихкә ышанучылар).

БИЛЬЯМ – Иске Гаһед чорында яшәгән пәйгамбәр (*Тәурат, «Саннар» китабы 22–24*). Инжилдә ул тискәре, гөнаһлы образ буларак күрсәтелә (*2 Пет. 2:15; Яһүд. 11; Ачыл. 2:14*).

ВАКЫТ ХИСАБЫ – Көндөзгә вакыт, безнең вакыт хисабы буенча, иртәнге сәгать алтыдан башланып, кичке сәгать алтыга кадәр, кичке вакыт – кичке алтыдан төнгә уникагә кадәр, төнгә вакыт – төнгә уникадән иртәнге алтыга кадәр дәвам иткән. Мәсәлән, «беренче сәгать» иртәнге алты белән жиде арасына, «тугызынчы сәгать» көндөзгә ике белән өч арасына туры килгән.

ГАЛӘМӘТ – Берәр хәлне күрсәтә, исбат итә торган Аллаһы тарафыннан кылынган мөгъжизалы билге. Аллаһы Тәгалә Мәсих аркылы күп галәмәтләр кылган (*Мат. 12:39–40; Яхъя 6:14*).

ГАМУРА – Үле дингез буендагы тигезлектә урнашкан биш шәһәрнең икесе Сәдүм һәм Гамура исемнәрен йөрткән. Аллаһы ул ике шәһәрдә яшәүче кешеләрнең гөнаһлары өчен күктән утлы күкерт янгыры яудырып, Сәдүм һәм Гамура шәһәрләрен юкка чыгарган (*Тәурат, «Яратылыш» китабы 19*).

ГАҖЕД – Ике як бер-берсе белән төзегән килешү (к. *килешү*). «ИСКЕ ГАҖЕД», «ЯҖА ГАҖЕД» – китап исемнәре. к. *Кереш сүз*

ГӨНАҖ – Белә торып яки белмичә Аллаһы тарафыннан билгеләнгән канун тәртипләрен бозу, Аллаһыны тыңламау һәм Аллаһыга буйсынмау.

ГРЕК ТЕЛЕ – Гайсә Мәсих жирдә яшәгән чорда бөтен Урта жир дингезе буена урнашкан илләрдә аралашу теле булган. Инжил китабы грек телендә язылган.

ГЫЙБАДӘТХАНӘ – Гыйбадәт кылу йорты. Яһүдләр торган һәр шәһәрдә гыйбадәтханә булган. Яһүдләрнең гыйбадәтханәләрендә Аллаһы сүзен өйрәткәннәр, Изге язманы укыганнар, дога кылганнар.

ДАВЫТ – Исраилнең икенче патшасы (М. т. к. якынча 1003 нче еллардан башлап). Давыт Исраилне бөек дөләткә әйләндергән, Иерусалимны дөләтнең башкаласы иткән. Ул шулай ук оста сугышчы һәм бөек шагыйрь булган, Аллаһыга дан жырлый торган күп кенә мәдхияләрнең авторы буларак та билгеле. Ул ижат иткән мәдхияләр Зәбур китабының шактый өлешен тәшкил итә.

ДАН – Гомумән әйткәндә, «Аллаһының даны» сүзтезмәсе Аллаһының чиксез хакимлеген һәм мәһабәтлеген аңлата. Изге Китаптан мөгълүм булганча, кайбер очракларда Аллаһының даны исраиллеләргә көчле яктылык, ут йә төтен рәвешендә күренгән. Гайсәнең тормышы, Ул тудырган мөҗизалар һәм, бигрәк тә, Аның хачтагы үлеме, үлгәннән соң терелүе – болар барысы да Аллаһы Улы данына дәлил булып тора.

ДОГА КЫЛУ – Аллаһыга сүзләр белән мөрәҗәгать итү, Аллаһы белән сөйләшү. Инжилдән күренгәнчә, Гайсә Мәсих тә, Гайсәнең шәкертләре булган уника рәсүл дә, калган иман итүчеләр дә Аллаһыга күнел түрләрәннән чыккан сүзләр белән мөрәҗәгать иткәннәр һәм Аллаһыдан җавап алганнар.

ЗӘБУР – Иске Гәһеднең бер китабы. Бу китап Аллаһыга багышланган 150 мәдхиядән тора. Яһүдләр бу мәдхияләрне гыйбадәт кылган вакытта жырлаганнар.

ИБЛИС – Явыз рухлар башлыгы. *Иблис* сүзе грек теленнән гарәп теле аша, ә аның синонимы *шайтан* яһүд теленнән килә.

ИБРАҺИМ – М. т. к. 2000 нче елларда яшәгән. Аллаһы Тәгалә Ибраһим белән килешү төзегән. Исраил халкы Ибраһимнан башланып киткән – ул Исраил халкының нәсел башы. Ул Аллаһыга тыңлаучан, тугры булган, Аллаһыга нык ышанган. Шуна күрә Ибраһимны «иман атасы» дип атыйлар (*Лук 3:8; Рәс. 7:2–8; Рим. 4; Евр. 11:8–12*).

ИЗГЕЛӘР, АЛЛАҘЫНЫҢ ИЗГЕ КЕШЕЛӘРЕ – Аллаһыныкы, Мәсихнеке булган, иман аша Аның белән якын мөнәсәбәттә торган кешеләр.

ИЗГЕ ЧАТЫР, ШАҘИТЛЕК ЧАТЫРЫ – Аллаһы Йорты төзелгәнче исраиллеләр Аллаһыга Шаһитлек чатырында корбан китергәннәр һәм Аңа табынганнар (*Тәурат, «Чыгыш» китабы 25:8, 22; Рәс. 7:44; Евр. 13:10*).

ИЗГЕ РУХ – Аллаһының Рухы, шуна күрә Аңа Аллаһының барлык сыйфатлары хас. Яңа Гаһедтән билгеле булганча, Гайсә Мәсихкә иман китергән кеше Изге Рухны кабул итә.

ИЗГЕ РУХ БЕЛӘН СУГАРЫЛУ – Аллаһының Рухы һәм Аның куәте белән тутырылу. Изге Рух белән сугарылган иман итүче аша Изге Рухның көч-куәте, зирәклегә, сәләтләре, эшләре хәрәкәткә килә ала.

ИЗГЕ ЯЗМА, ИЗГЕ ЯЗМАЛАР – Иске Гаһед язмалары Яңа Гаһедтә шулай дип атала. *к. Иске Гаһед*

ИЛЛЕНЧЕ КӨН БӘЙРӘМЕ – Коткарылу бәйрәменнән соң илленче көнне яһүдләр бөртеклеләрнең уңышын жыеп алуны бәйрәм иткән көн.

ИЛЬЯС – М. т. к. 800 нче елларда яшәгән пәйгамбәр. Исраил патшалыгы белән идарә иткән Ахаб патша һәм аның хатыны Изебел ялган илаһларга табынганга күрә, Ильяс пәйгамбәр аларга Аллаһы сүзен сөйләгән. Ильясның Мәсих килүне әзерләү өчен жиргә кайтачагы турындагы Малаки пәйгамбәр сүзләре яһүдләргә мәгълүм булган (*Марк 9:4; Рим. 11:2–5*).

ИМАН ИТҮЧЕЛӘР – Гайсә Мәсих аша котылуны һәм гөнаһларының кичерелүен кабул итеп, Аллаһы Тәгаләгә ышанучы кешеләр.

ИРЕМИЯ – М. т. к. 600–500 нче елларда яшәгән пәйгамбәр.

ИСЕМ (ИСЕМЕННӘН, ИСЕМЕ БЕЛӘН, АНЫҢ ИСЕМЕ һ. б.) – Шәхеснең барлык сыйфатларын күздә тотып, шәхескә карата кулланыла торган сүз. «Исем» дигән сүз шул затның үзен аңлата. Мәсәлән, Гайсә шәкертләре «Гайсә исеме белән/исеменнән» дигән сүзләрне кулланып, авыруларны савыктырганда, Гайсәнең кодрәте хәрәкәт иткән, савыктырган.

ИСКЕ ГАҘЕД – Күп еллар дәверендә (якынча 800–1000 ел), төрле вакытта күп кешеләр тарафыннан язылган китаплар жыентыгы. Ул язмалар – кешеләр язып алган Аллаһы сүзе. *к. Изге язма*

ИСХАК – М. т. к. 1900 нче елларда туган. Ибраһим белән Саранын улы.

ИШАГЫЙЯ – М. т. к. 700 нче елларда Иерусалимда яшәгән пәйгамбәр.

ЙОЛЫП АЛУ – Грек телендәге мәгънәсе: тиеш булган бәяне түләп, ниндидер явызлыктан азат итү. Инжил буенча, кешене гөнаһ хакимлегеннән азат итәр өчен түләнгән бәя – Гайсә Мәсихнең корбан булып үлүе.

ЙОСЫФ – Ягъкубның уника улының берсе. Абыялары аны кол итеп Мисырга сатканнар. Фиргавен аны Мисыр өстеннән идарәче итеп билгеләгән (*Тәурат, «Яратылыш» китабы 37–41*).

КАЙСАР – Рим императорының рәсми исеме.

КАНУН (Муса кануны) – Аллаһының Исраил халкына биргән кануны. «Канун» дигәндә Муса аркылы бирелгән ун әмер, яки Тәурат китабы, кайвакыт Иске Гәһеднең бөтен китаплары күздә тотыла. Нәсыйхәт һәм кагыйдәләр жыентыгы буларак, канун Аллаһының Үз халкына карата булган теләген, Исраил халкының ничек яшәргә тиешлеген күрсәтә.

КАНУНЧЫ – Муса кануны белгече. Канун текстына үзгәртүләр керттермичә, аны күчереп язуну, өйрәнүне һәм башкаруны күзәтү – аның жаваплылыгында булган. Канунчылар кешеләрне канунга өйрәткәннәр.

КИЛЕШҮ – Килешү төзегәндә һәр як үз өстенә ниндидер бурычлар алып, вәгъдәләр бирә. Изге Китапта Аллаһы кешеләр белән төзегән килешү төп урынны алып тора. Кодрәтле Аллаһы кешелеккә ярдәм кулын суза, Үзе башлап, кешелек белән килешү төзи. Аллаһы кешеләр белән төзегән килешүләрнең иң мөһимнәре – иске һәм яңа килешүләр. Аллаһының Исраил белән Синай тавында Муса аша төзегән килешүен «иске килешү» диләр (*Тәурат, «Чыгыш» һәм «Канун» китаплары*). Аллаһы белән кешеләр арасында яңа килешү булачагы турында пәйгамбәрләр алдан күреп сөйләгәннәр. Инжил китапларынан билгеле булганча, яңа килешү Гайсә Мәсихнең үлеп терелүенә нигезләнгән, Аның каны белән расланган (*1 Кор. 11:25; Евр. 7:22; 8:13*).

КИЛЕШҮ САНДЫГЫ – Агачтан алтын белән йөгертелеп ясалган сандык. Аның эчендә Аллаһының ун әмере язылган таш такталар сакланган. Сандык Изге чатырның, ә Аллаһы

Йорты төзелгәннән соң, Аллаһы Йортының Иң изге урынында торган (*Евр. 9:4; Ачыл. 11:19*). к. **Аллаһы Йорты**

КОРБАН КИТЕРҮ – Исраиллеләр кылган гөнаһларыннан чистарыну өчен корбан итеп хайван чалганнар, Аллаһыны мактау, Аңа рәхмәتلәр әйтү йөзәннән бүләкләр китергәннәр. Мәсәлән, үгез, сарык яки кәжә, шулай ук күгәрчен һәм он, ипи китергәннәр. Корбан китерү тәртипләре Тәүратта күрсәтелгән. Инжилдән билгеле булганча, кешелекнең барлык гөнаһларын кичерү өчен житәрлек булган, Аллаһы Тәгалә Үзе китергән бердәнбер корбан – Гайсә Мәсих.

КОРБАН КИТЕРҮ УРЫНЫ – Корбанга хайваннарны китерү өчен таштан, туфрактан, йә тимердән ясалган калку урын. Муса вақытыннан башлап, Аллаһыга корбан китерү урыны бары тик Изге чатырда, соңыннан Аллаһы Йортында гына булган һәм корбан китерү хезмәтен бары тик руханилар гына башкарырга тиеш булган.

КОТКАРУЧЫ – Аллаһы Гайсә Мәсихне бар халыклар өчен Коткаручы итеп күтәргән (*Рәс. 5:31*). Коткаручы Гайсә Мәсих кешеләрне гөнаһ коллыгыннан, гөнаһ өчен гаепләнүдән һәм хөкөм жәзасыннан – мәңгелек һәлакәттән коткара.

КОТКАРЫЛУ БӘЙРӘМЕ (гр. *пасха*) – Исраил халкының бәйрәме. Аллаһы кушуы буенча, алар Мисыр коллыгыннан коткарылуларын бәйрәм иткәннәр.

КУЛЛАРНЫ КУЮ (кемдер өстенә) – Символик хәрәкәт, дини йола. Яңа Һаһәдтән билгеле булганча, түбәндәге очракларда кулланылган: 1) фатиха биргәндә (*Мат. 19:13,15*); 2) берәр рухи хезмәткә багышлаганда (*Рәс. 6:6; 13:3*); 3) берәүнең Аллаһы тарафыннан ниндидер аерым хезмәткә көч-сәләт кабул итүе өчен дога кылганда (*1 Тим. 4:14; 2 Тим. 1:6*); 4) берәр кешенең Изге Рухны кабул итүе өчен дога кылганда (*Рәс. 8:17; 19:6*); 5) авыру-зәхмәтләрдән савыктырганда (*Марк 6:5; Лук 4:40; 13:13, Рәс. 28:8*).

КҮКЛӘР ПАТШАЛЫГЫ – к. **Аллаһы Патшалыгы**

ЛЕВИ – Ягъкуб улларының берсе. Аллаһы әмере буенча, Аллаһы Йортында Леви нәселенең һарун ыруы гына рухани булып, ә калган ырулар рухани ярдәмчесе булып хезмәт иткәннәр. к. **Рухани**

ЛЕВИЛЕ – Аллаһы Йортында рухани ярдәмчесе булып хезмәт итү өчен сайланган нәселдән, Леви нәселеннән булган кеше.

ЛУТ – Ибраһимның бертуган энесенең улы. Бозыклык белән тулган Сәдүм шәһәрән юкка чыгарганчы, Аллаһы Лутны һәм аның гаиләсен шәһәрдән алып чыгып, коткарган (*Лук 17:28–32*).

МАЙ СӨРТҮ – Ниндидер үзенчәлекле хезмәткә багышлау билгесе итеп, кешенең башына хуш исле майлар катнашмасы сөртә торган булганнар яки агызганнар. Бу йоланы кемне дә булса патша, рухани һәм кайбер очракта пәйгамбәр хезмәтенә багышлаганда кулланганнар. *к. Мәсих*

МӘЖҮСИ – Чын Аллаһыга табынмаучы, потка һ. б. табынучы кеше.

МӘЛИК-САДЫЙК – Шалим патшасы, рухани булган. Ибраһим аңа сугышта тапкан байлыгының уннан бер өлешен тапшырган, һәм Мәлик-Садыйк Ибраһимга фатихасын биргән. Мәлик-Садыйк турында Тәүраттагы «Яратылыш» китабының 14:17–20 дән укырга мөмкин (*Евр. 5:6–10; 6:20; 7:1–17*).

МӘСИХ (гр. *Христос*) – Гайсә титулларының берсе. Бу сүзнең мәгънәсе «май сөртелгән» дигәнне аңлата. Исраилгә патша сайлап куйганда руханилар, Аллаһы кушуы буенча, билгеләнгән кешенең башына хуш исле майлар катнашмасы сөртә торган булганнар. Мәсих Гайсә – дөньяны коткару өчен Аллаһы тарафыннан сайланылган һәм май сөртелгән Зат.

МӘСИХЧЕ – Аллаһыга иман итүче, Гайсә Мәсих аркылы гөнаһларының кичерелүен кабул итеп алган, Аллаһы тарафыннан коткарылган иман итүче кеше, Мәсихнең иярчене.

МУСА – Якынча М. т. к. 1570 нче елларда туган, Исраил халкының иң танылган дини һәм сәясәи башлыгы, пәйгамбәр. Ул халыкны Мисыр коллыгыннан алып чыккан. Муса Аллаһыдан килгән канунны халыкка житкерүче булган.

НИНӘВИ – Борынгы Ашур империясенең башкаласы.

НУХ – Аллаһы Тәгалә дөньяны туфан белән юкка чыгарып алдынан Нух, Аллаһы кушуы буенча, зур көймә төзегән һәм туфан кубарыла башлаганчы үзенең гаиләсе белән шул көймәгә кереп һәлакәттән котылып калган (*Мат. 24:36–39*).

ПӘЙГАМБӘР – Аллаһы тарафыннан сайланган, Аллаһыдан кабул иткән сүзләргә кешеләргә житкерүче, игълан итүче кеше.

РАББЫ (гр. *Куриос*, яһ. *Адонай*) – Яһүд һәм грек телләрендә бу сүз «нәрсәнендер яки кемнендер хужасы» дигән мәгънәне аңлата. Изге Китап язылган чорда хатын-кызлар шушы исем белән үзләренәң ирләренә, хезмәтчеләр һәм коллар үзләренәң хужаларына мөрәжәгать иткәннәр. Бу сүз белән Аллаһыга мөрәжәгать иткәндә Аллаһының кешелек өстенән, бөтен матди һәм рухи дөнья өстенән хужа булуы аерып күрсәтелә. Инжилдә Раббы исеме Гайсә Мәсих турында еш кулланыла.

РАББЫНЫҢ КӨНЕ – Раббы хөкем белән киләчәк көн. Ул көнне Аллаһы бөтен дөньяны Гайсә Мәсих аркылы хөкем итәчәк. Бу көн «кыямәт көне» дип тә атала.

РАБИГА – Ибраһим улы Исхакның хатыны, Эсау белән Ягъкубның анасы.

РӘСҮЛ (гр. *апостолос*) – «Жибәрелгән кеше» дигән мәгънәдә. Бу сүзнәң Инжилдәге мәгънәсе: Аллаһы тарафыннан сайланып жибәрелгән илче. Гайсә Мәсих аңа вәкаләт биргән. Беренче рәсүлләр – Гайсәненәң уника шәкерте.

РИМ – Гайсә Мәсих жирдә яшәгән чорда күп илләрне, шул исәптән Израил илен яулап алган зур империя. Башкаласы да Рим дип аталган.

РУХАНИ – Аллаһы Йортында хезмәт итүче. Руханиның төп вазифасы – кешеләр алып килгән корбанны Аллаһыга китерү һәм башка дини хезмәтләрне башкару булган. Израилләрдә, Аллаһы кушуы буенча, һарун ыруы кешеләре генә рухани булып хезмәт иткән.

САДДУКЕЙ – Нигездә руханилардан һәм байлардан торган төркемнәң әгъзасы. Саддукейлар яһүд халкының йолаларын тоткан. Фарисейләрдән аермалы буларак, алар үлеп терелүгә ышанмаганныр, Тәүратны, ягъни Мусаның биш китабын гына Аллаһы сүзе итеп таныганныр.

САРА – Ибраһимның хатыны, Исхакның анасы.

СӘДҮМ – к. *Гамура*

СИНАЙ ТАВЫ – Урта жир дингезеннән көньякта урнашкан Синай ярымутравындагы тау. Аллаһы Тәгалә бу тауда Муса аркылы Израил халкына Үзенәң ун өмерен биргән.

СӨЛӘЙМАН – Давыт улы, Давыттан соң Израил патшасы (М. т. к. 961–922 нче елларда). Сөләйман патшалык иткән

дәвердә Исраил дәүләте шаулап чәчәк аткан. Иерусалимда иң беренче Аллаһы Йортын Сөләйман төзөгән.

СӨННӘТКӘ УТЫРТУ – Аллаһы Тәгалә Ибраһим белән килешү (гаһед) төзөгән һәм шул килешүнең билгесе итеп Ибраһимга үзен, йортындагы һәр ир затын һәм киләчәк буыннарда туачак һәр ир баланы сөннәткә утыртырга кушкан (*Тәурат, «Яратылыш» китабы, 17:9–14*). к. *Килешү*

СУГА ЧУМДЫРЫЛУ ЙОЛАСЫ – Инжилдә ике төрле суга чумдырылу турында сүз бара.

Яхъя пәйгамбәр тарафыннан чумдырылу – гөнаһлардан тәүбә итүне, гөнаһ кылмаска карар кылып, үзеңне Аллаһы Тәгаләгә багышлауны аңлаткан. Инжилнең беренче дүрт китабында шундый чумдырылу турында сүз бара (*Мат. 3:1–6*).

Гайсә үлеп терелгәннән соң суга чумдырылу йоласының мәгънәсе тирәнәйде, киңәйде – Гайсәнең үлеп терелүе кебек, кешенең үзе өчен үлүен һәм, Гайсә өчен яшәргә дип, үледән терелтелүен аңлата башлады. Мондый чумдырылу турында Инжилдә язылган (*Көл. 2:12*).

ТӘКЪВАЛЫК – Аллаһыга тугрылык, Ана тулаем бирелеп, Аның сүзе буенча яшәү. к. *Хаклык/хак булу, Аклау*

ТӘУБӘ ИТУ – Гөнаһның гөнаһ икәннен аңлап, кешенең үз теләге белән шул гөнаһтан, гөнаһлы тормыштан баш тартуы, кылган гөнаһлары өчен үкенүе һәм бүтән гөнаһ эшләмәскә дигән карар кылуы. к. *Аллаһыга таба борылу*

ТӘУРАТ (ях. *Tora*) – Канун дигән мәгънәне аңлата. Иске Гаһеднең беренче биш китабын, ә кайвакыт бөтен Иске Гаһедне шушы сүз белән атыйлар.

ТӨЧЕ КҮМӘЧ БӘЙРӘМЕ – Яһүдләрдә Коткарылу бәйрәменән соң ук Төче күмәч бәйрәме башлана һәм жиде көн дәвам итә. Бәйрәм көннәрендә камыр ашларынан бары тик төче камырдан пешерелгәннен генә ашарга ярый. Мисырдан чыккан вакытта камыр куярга вакыт булмаганлыктан, Аллаһы кушуы буенча, юлга ипине төче камырдан пешергәннәр.

УРАЗА ТОТУ – Аллаһыга багышлап күпмедер вакыт яки күпмедер көннәр бөтенләй ризык ашамыйча торы. Ул көнне (көннәрне) Аллаһыдан мәрхәмәт һәм ярдәм сорап дога кылалар (*Мат. 4:2; Лук 18:12; Рәс. 13:2–3*).

ФАРИСЕЙ – Борынгы яһүдләр арасындагы дини төркем әгъзасы. Фарисейләр Муса канунын һәм кешеләр тарафыннан

гасырлар буена канунга өстәлеп килгән кагыйдәләргә төгәл үтәүне алга сөрәп яшәгәннәр.

ФАТИХАЛАУ/ФАТИХА БИРҮ – Инжилдә шушы мәгънәләргә ия: 1) Аллаһы Тәгаләнең кемгә дә булса мәрхәмәт, берәр төрле игелек күрсәтүе (*Евр. 6:14*); 2) бер кешенең икенче кеше өчен Аллаһыдан мәрхәмәт, берәр төрле игелек күрсәтүне соравы (*Рим. 12:14*).

ФӘРЕШТӘ – Аллаһыга хезмәт итүче һәм, Аллаһы кушуы буенча, кешеләргә ярдәм итүче рухи зат.

ФИРГАВЕН – Борынгы Мисыр патшасы.

ХАКЛЫК/ХАК БУЛУ (гр. *дикайосуне*) – 1) Аллаһыга карата: Аллаһының һәрвакыт дәрәс, гадел, тугры булуы, шулай гамәл кылуы (*Рим. 3:5*; *2 Пет. 1:1*); 2) кешегә карата: кешенең Аллаһы белән дәрәс мөнәсәбәттә булуы (*Рим. 3:22*; *2 Тим. 4:8*).

Хаклык/хак булу, тәкъвалык, аклау дигән сүзләргә тамырлары грек телендә бер үк. к. *Тәкъвалык, Аклау*

ХАЧ – Гайсә яшәгән чорда кешеләргә жәзалап үтерү өчен кулланыла торган жайланма, ул бер-берсенә туры почмакка кагып куелган ике бүрәнәдән гыйбарәт. Аны шулай ук «тәрә» дип тә атылар. Хачка кадаланып үлү бик авыр һәм иң оят үлем дип саналган.

ҺАРУН – Мусаның абыйсы. Бары тик ул һәм аның ыруыннан булган кешеләр генә рухани булып хезмәт иткәннәр һәм Исраил халкы алып килгән корбаннарны Аллаһыга китергәннәр.

ҺИРУД – 1) Бөек Һируд: бөтен Фалыстын жире өстеннән М. т. к. 37 нче елдан М. т. с. 4 нче елга кадәр идарә иткән яһүд патшасы. Ул идарә иткән вакытта Гайсә Мәсих туган. 2) Һируд Антипас, Бөек Һирудның улы: Гәлиләя өлкәсенә идарәчесе М. т. к. 4 нче елдан М. т. с. 39 нчы елга кадәр. 3) Һируд Әгрип I, Бөек Һирудның оныгы. Ул Фалыстын жире өстеннән М. т. с. 41–44 нче елларда идарә иткән, мәсихчеләргә каты эзәрлекләгән (*Рәс. 12:1–5*). к. *Әгрип*

ҺҮССӨП – Яһүдләргә дини йолаларында кулланыла торган үсемлек. Руханилар аның ботагын йә яфрагын сыеклыкка (мәсәлән, корбан малы канына) манып, кеше яки әйберне Аллаһы каршында пакь итү өчен шуның өстенә сипкәннәр (*Яхъя 19:29*; *Евр. 9:19*).

ШАЙТАН – к. *Иблис*

ШАМУИЛ – Израилнең сонгы бөөк хакиме (М. т. к. 1130 нче еллар). Шамуил пәйгамбәрдән соң Израилдә патшалар хакимлек итә башлай. Шаулны һәм Давытны патшалыкка Шамуил майлаган.

ШИМБЭ КӨН – Яһүдләрнең Аллаһыга багышланган ял итү көне. Бу көнне эш эшләрү катгый тыелган.

ЭЛИША – М. т. к. 800 нче елларда яшәгән, Ильяс пәйгамбәргә ярдәм иткән һәм аның урынына пәйгамбәр хезмәтен башкарган Аллаһы пәйгамбәре (*Лук 4:27*).

ЮГАРЫ КИҢӘШМӘ – Яһүдләрнең хөкем шурасы. Ул житмеш кешедән: руханилардан, канунчылардан һәм башка мөһим кешеләрдән торган. Кинәшмәдә күбрәк дини мәсьәләләр каралган, шулай ук бу шүра римлылар алдында яһүд халкының вәкиле булып та торган.

ЮНЫС – Аллаһы пәйгамбәре (*Иске Гәһед, «Юныс» китабы; Мат. 12:39–41*).

ЯВЫЗ РУХ, ШАКШЫ РУХ – Шайтанга хезмәт итүче, аның ихтыярын башкаручы һәм аның хакимлеге астында торучы рухи зат (жен).

ЯГЪКУБ – Исхакның улы, аның икенче исеме «Исраил».

ЯХШЫ ХӘБӘР (гр. *эуаггелион*) – Аллаһы Тәгалә Исраил халкына биргән вәгдәләрен Гайсә Мәсихтә тулысынча үтәгән; барлык кешеләр өчен Аның аша котылу юлы ачылган – бу бар кеше өчен Аллаһыдан килгән Яхшы хәбәр (*Мат. 4:23; Рим. 1:2–4*).

ЯҺҮД – Ягъкуб улы, уника ыруг башлыгының берсе. Гайсә Мәсих Яһүд ыруыннан булган.